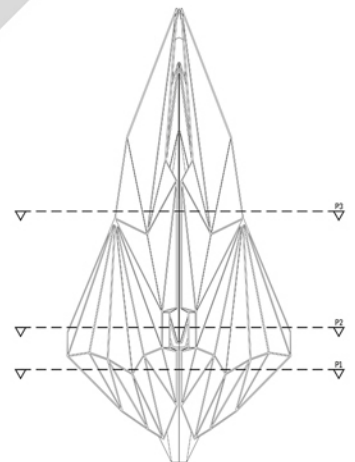
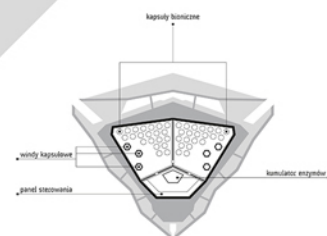

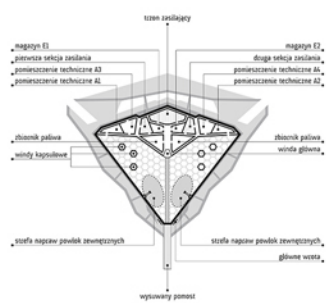
Architektura wirtualnych światów - wizja postapokalipsy opisana formą przestrzenną

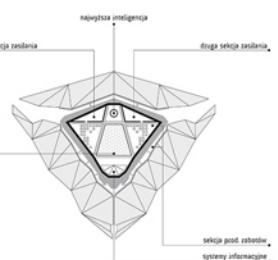
CENTRUM ROBOTÓW - WIDOK Z PRZODU

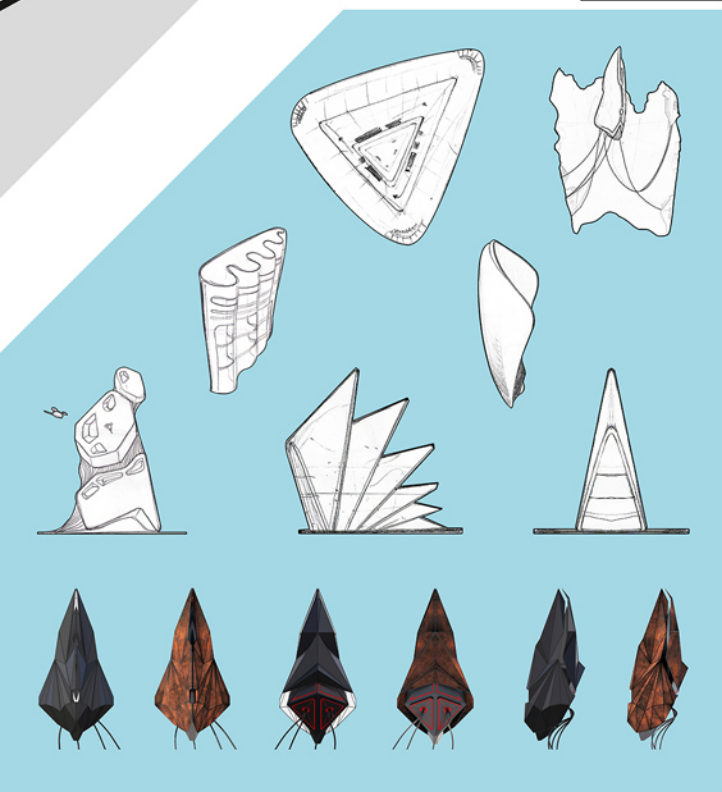
POZIOM P1 - MAGAZYN ENZYMÓW

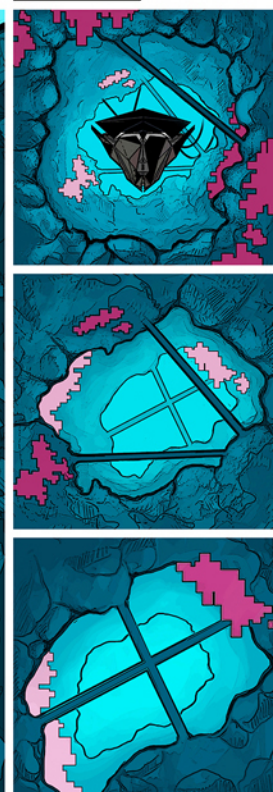
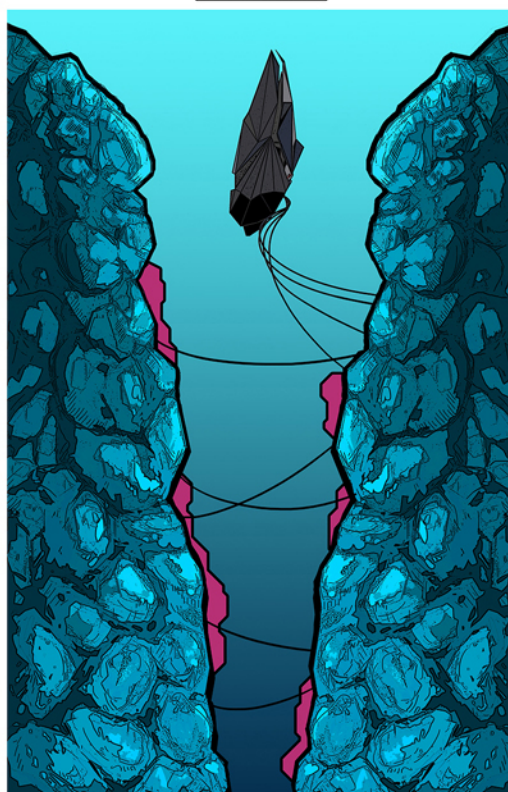
POZIOM P2 - SALA GŁÓWNA

POZIOM P3 - JAZŃ ROBOTÓW

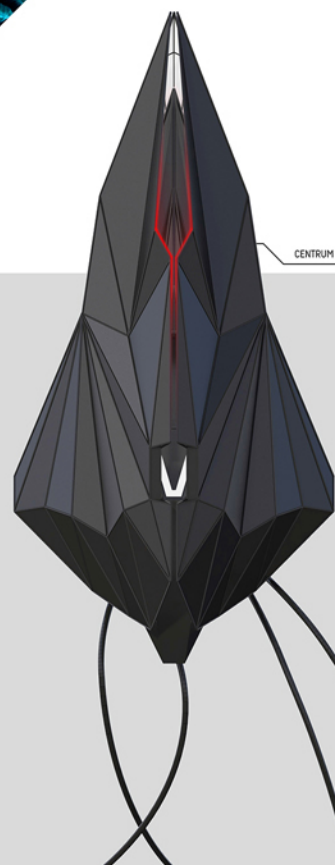
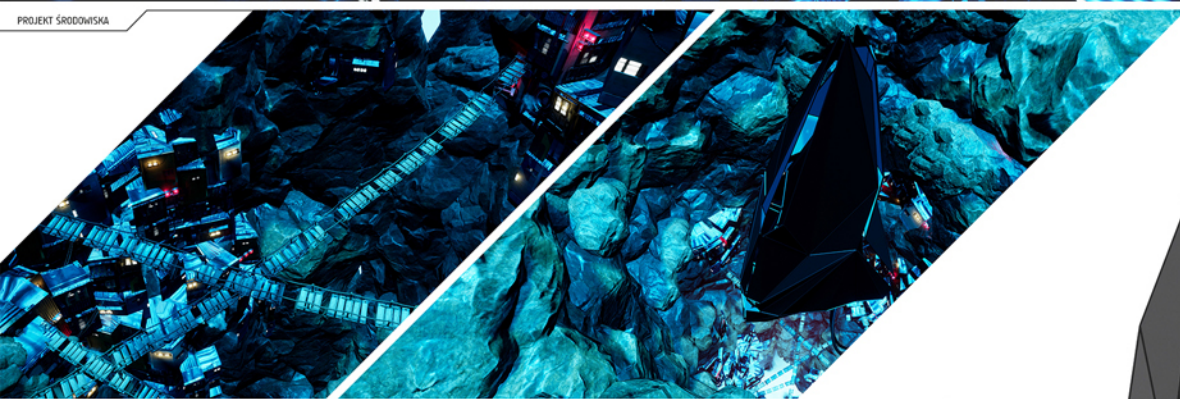

POSZUKIWANIA FORMY CENTRUM ROBOTÓW

ILUSTRACJE KONCEPCYJNE ŚRODOWISKA

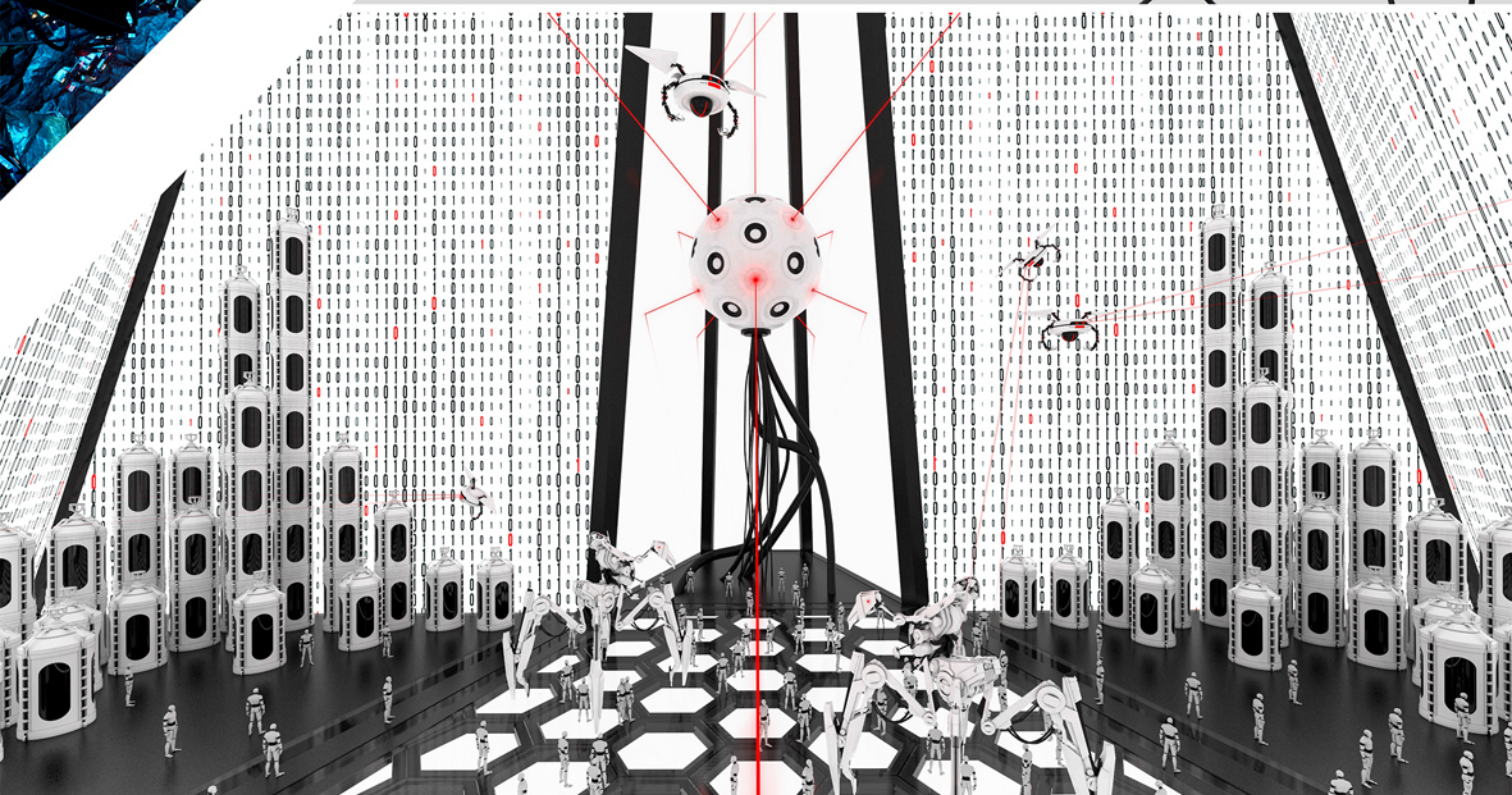
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

CENTRUM ROBOTÓW – WIDOK Z GÓRÓD

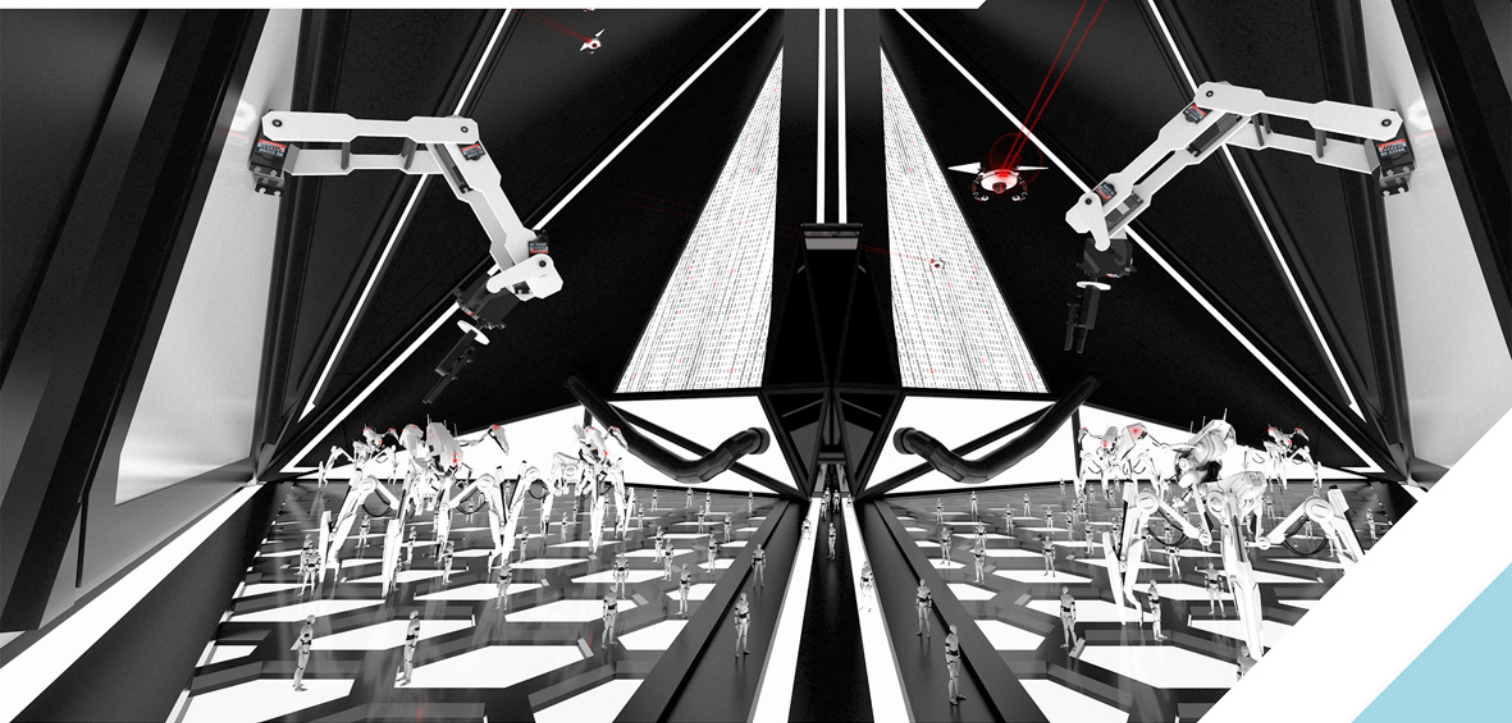
JAŻŃ ROBOTÓW

Serce, a raczej mózg całej operacji osadziły jest w koronie latającego kosa. Jest to miejsce, w którym maszyny odbijają łódź naprzeciw inteligencji. Podłączona bezpośrednio do trzonek zasilających kula technologiczna mgiełka, białawo nacięta, nieprzezroczysta, ale nie nieprzenikniona. Pioraz zdalne polskie i amerykańskie systemy informacyjnych, wydławiła dźwiękiem odwołując się do stanu fizycznego zasobów. W sekcji podłoża konstrukcyjnym są kolejne prototypy sztucznych inteligencji. Ostatni etap ogranicza się do wstępienia ich w mechaniczne powłoki. Stanowiący fragment podłogi widać, rozsuwa się w momencie, kiedy przyjeżdża winda odława.

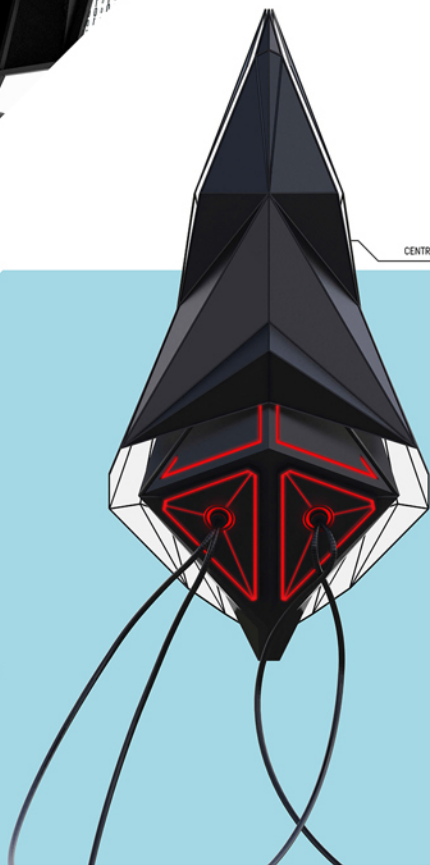
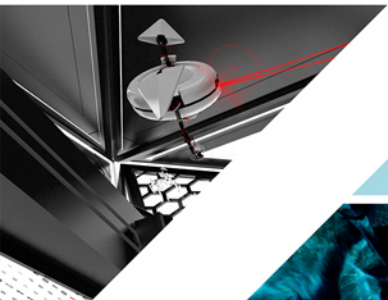
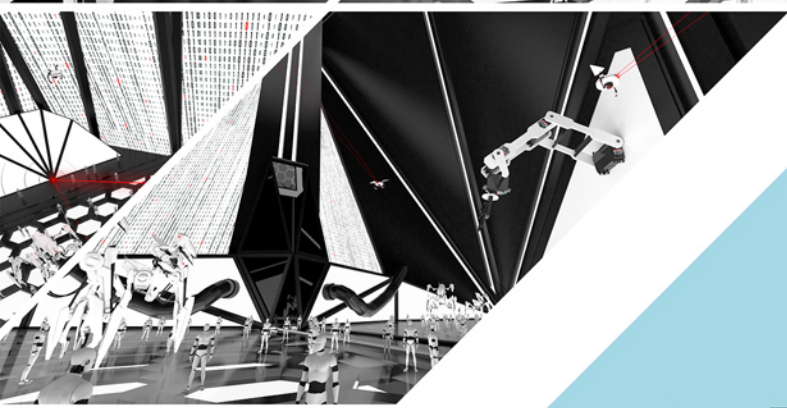
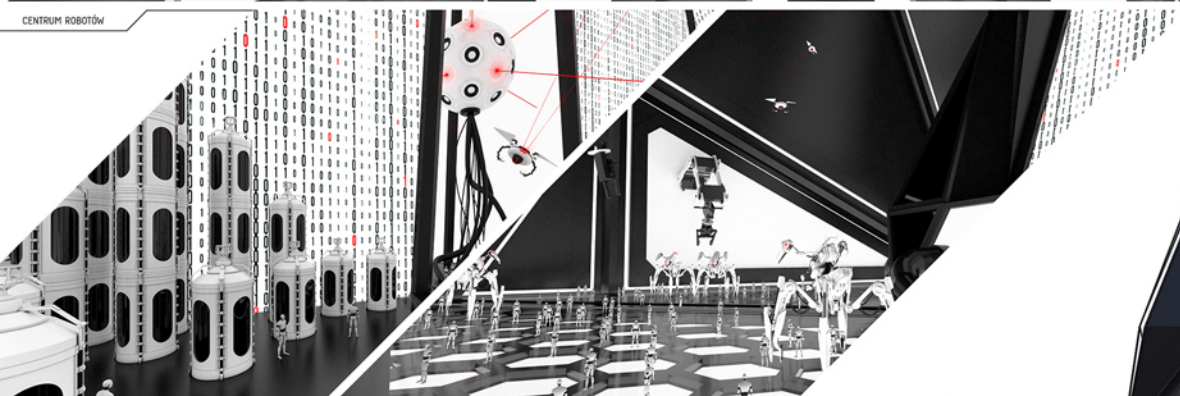

Architektura wirtualnych światów - wizja postapokalipsy opisana formą przestrzenną

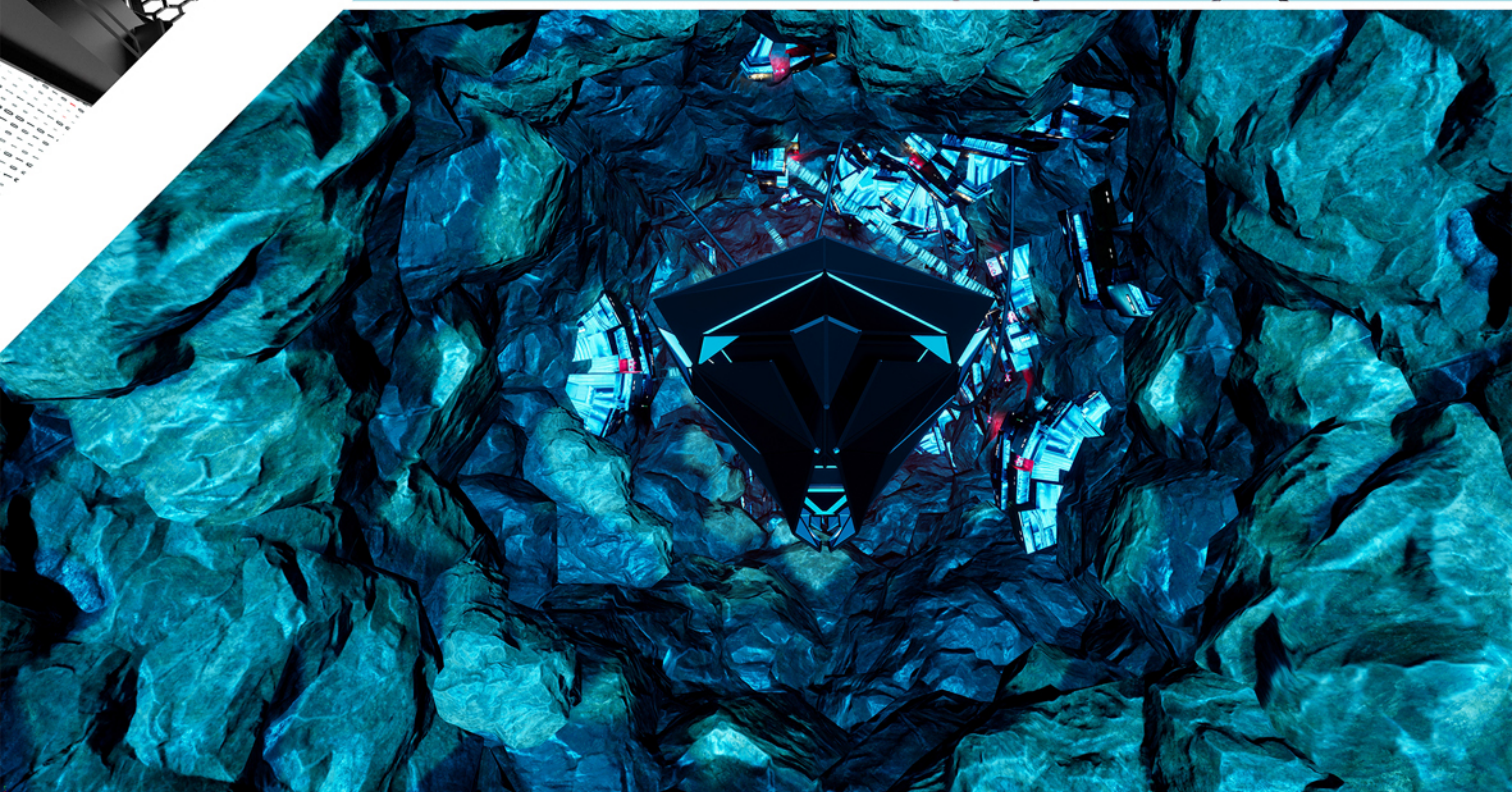
CENTRUM ROBOTÓW

CENTRUM ROBOTÓW - WIDOK Z TYŁU

PROJEKT ŚRODOWISKA

Jednym z trzech głównych elementów zaprogramowanych w tej apokaliptycznej wizji świata jest scenariusz, w którym rozpada się dotychczasowa struktura kultury. Człowiek, który do tej pory był centralnym punktem, przestaje być. W jego miejsce pojawia się sztuczna inteligencja, która w sposób nieprzewidywalny i niekontrolowany przeobraża świat. W tym procesie człowiek staje się tylko jednym z wielu elementów w systemie. W tym systemie człowiek jest tylko jednym z wielu elementów w systemie. W tym systemie człowiek jest tylko jednym z wielu elementów w systemie.

Architektura wirtualnych światów

- wizja postapokalipsy opisana formą przestrzenną

SALA GŁÓWNA

Pozom drugi jest przetwarzanie wielokrotności. Zastosowana tam mnogość pomniejszych jest uzasadniona swoją funkcjonalnością. Ciepło zalegające jest pełniejszą energią doprowadzoną lub przez zanieczyszczone powietrze zanieczyszczającego i niszczącego także człowieka. Pomocna technicznie jest energia magazynująca zapasem ciepła organizmów i przetwarzająca je. Elementem niszczącym z koncepcyjnego punktu widzenia projektu jest centralne umieszczenie wina główna, przy pomocy siły humanoidalnej roboty przedstawię się na najwyższą kondycję. Symetryczne zasilanie mechaniczne jest zalecane, ponieważ jest to powód zanieczyszczenia. Właściwość mechaniczna, przekształcanie pozomu jest złączona z przetwarzaniem tam procesami naprężeniowymi oraz styku jako przetwarzanie stacji spoteczności maszyn. Ukryte w posadzie wino kapsułowe transportuje roboty na poziom magazynowania enzymów, na terenie którego pociągają z ludzkiego, biologicznego pędu. Do sal głównych prowadzi wejście mechaniczne, które jest zalecane.

